

Sygn. akt VIA Ca 944/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA – Agata Zając (spr.)

Sędzia SA – Marek Podogrodzki

Sędzia SA – Wanda Lasocka

Protokolant – sekr. sąd. Agnieszka Janik

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S. A. z siedzibą w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

przy udziale zainteresowanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

o ustalenie warunków współpracy

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 13 kwietnia 2012 r., sygn. akt XVII AmT 153/09

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Warszawie – Sądowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VI ACa 944/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 stycznia 2009 r. nr (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ustalił na podstawie art. 28 ust. 1 w zw. z art. 74 prawa telekomunikacyjnego warunki wzajemnej współpracy międzyoperatorskiej (...) sp. z o.o. w W.

i (...) sp. z o.o. w W., wynikającej z obowiązku realizacji uprawnień abonentów publicznych sieci stacjonarnych do zachowania numeru w przypadku zmiany operatora.

Odwołanie od tej decyzji złożyła (...) sp. z o.o. w W., zaskarżając decyzję w części, tj. w odniesieniu do postanowień zawartych w art. 4 ust. 4, ust. 4a i ust. 13, art. 5 ust. 2, ust. 2a i ust. 10 i art. 13 ust. 5, z wnioskiem o zmianę decyzji przez nadanie zakwestionowanym postanowieniom wskazanej w odwołaniu treści:

Art. 4ust. 4:

„W przypadku gdy istnieje możliwość zawarcia Umowy Abonenckiej z Przeniesieniem Numeru, Biorca zawiadomi Abonenta w terminie 7 dni od dnia złożenia przez niego wniosku, o możliwości zawarcia umowy Abonenckiej z Przeniesieniem Numeru, wystawiając Abonentowi zawiadomienie (określane dalej jako „Zawiadomienie”) zawierające następujące informacje:

- a) dane teleadresowe Abonenta obejmujące co najmniej imię, nazwisko, adres i Numer Przydzielony
- b) Numer Routingowy
- c) termin gotowości do rozpoczęcia świadczenia usług będących przedmiotem Umowy Abonenckiej z Przeniesieniem Numeru
- d) termin ważności Zawiadomienia

Termin ważności Zawiadomienia wynosi 40 dni.”

Art. 4 ust. 4a:

„ W terminie ważności zawiadomienia Biorca (w wypadku udzielenia mu przez Abonenta pełnomocnictwa w zakresie czynności związanych z realizacją Przeniesienia Numeru) albo Abonent przekaze do Dawcy Zawiadomienie wraz z pisemnym wnioskiem Abonenta o rozwiązanie Umowy Abonenckiej zawartej z Dawcą z Przeniesieniem Numeru. W wypadku udzielenia Biorcy przez Abonenta pełnomocnictwa w zakresie czynności związanych z realizacją Przeniesienia Numeru Abonent przekazuje Biorcy swój pisemny wniosek o rozwiązanie Umowy Abonenckiej zawartej z Dawcą z Przeniesieniem Numeru.”

Art. 4 ust. 13:

Zobowiązuje się Biorcę do poinformowania Dawcy o zawarciu Umowy Abonenckiej z Przeniesieniem Numeru i terminie rozpoczęcia świadczenia usług niezwłocznie, nie później niż w ciągu 2 dni od daty podpisania tej umowy.

Art. 5ust. 2:

W przypadku gdy istnieje możliwość zawarcia Umowy Abonenckiej z Przeniesieniem Numeru, Biorca zawiadomi Abonenta w terminie 7 dni od dnia złożenia przez niego wniosku, o możliwości zawarcia umowy Abonenckiej z Przeniesieniem Numeru, wystawiając Abonentowi zawiadomienie zawierające następujące informacje:

- a) Dane teleadresowe Abonenta obejmujące co najmniej imię, nazwisko, adres i Numer Przydzielony
- b) Numer Routingowy
- c) termin gotowości do rozpoczęcia świadczenia usług będących przedmiotem Umowy Abonenckiej z Przeniesieniem Numeru
- d) termin ważności Zawiadomienia

Termin ważności zawiadomienia wynosi 40 dni

Art. 5 ust. 2a:

„W terminie ważności Zawiadomienia Biorca (w wypadku udzielenia mu przez Abonenta pełnomocnictwa w zakresie czynności związanych z realizacją Przeniesienia Numeru) albo Abonent przekaze do Dawcy Zawiadomienie wraz z pisemnym wnioskiem Abonenta o rozwiązanie Umowy Abonenckiej zawartej z Dawcą z Przeniesieniem Numeru. W wypadku udzielenia Biorcy przez Abonenta pełnomocnictwa w zakresie czynności związanych z realizacją

Przeniesienia Numeru Abonent przekazuje Biorcy swój pisemny wniosek o rozwiązanie Umowy Abonenckiej zawartej z Dawcą z Przeniesieniem Numeru.”

Art. 5 ust. 10:

Zobowiązuje się Biorcę do poinformowania Dawcy o zawarciu Umowy Abonenckiej z Przeniesieniem Numeru i terminie rozpoczęcia świadczenia usług niezwłocznie, nie później niż w ciągu 2 dni godzin od daty podpisania tej umowy.

uchylenie art. 13 ust. 5.

W odwołaniu podniesiono zarzuty:

- wydania decyzji z pominięciem stanowisk stron postępowania w zakresie zasad współpracy międzyoperatorskiej ze wskazaniem, że w decyzji zostały wprowadzone istotne zmiany w art. 4 ust. 4 i ust. 4a oraz w art. 5 ust 2 i ust. 2a i postanowienia te są praktycznie niemożliwe do realizacji

- wydania decyzji o treści zasadniczo odmiennej od treści projektu decyzji będącego przedmiotem postępowania konsultacyjnego, a tym samym uniemożliwienie zainteresowanym stronom zajęcia stanowiska w kwestii ostatecznego projektu rozstrzygnięcia

- nałożenia na biorcę obowiązku uiszczania na rzecz Dawcy/Przedsiębiorstwa Macierzystego jednorazowej opłaty za Przeniesienie Numeru w wysokości 25,39 zł, której pobieranie nie znajduje podstaw w przepisach Prawa telekomunikacyjnego ani w praktyce rynku telekomunikacyjnego w Polsce, a nadto opłata ta została ustalona bez uwzględnienia ponoszonych kosztów.

(...) sp. z o.o. w W. wniosła o oddalenie odwołania, z wyjątkiem zarzutów dotyczących art. 13 ust. 5 umowy.

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił zaskarżoną decyzję w zakresie postanowień Artykułu 4 ustęp 4, ustęp 4a i ustęp 13, postanowień Artykułu 5 ustęp 2, ustęp 2a i ustęp 10 oraz postanowień Artykułu 13 ustęp 5 i zasądził od pozwanego i zainteresowanego na rzecz odwołującego koszty postępowania.

Sąd Okręgowy dokonał następujących ustaleń faktycznych:

W dniu 21 listopada 2006 r. rozpoczęły się negocjacje między (...) sp. z o.o. w W. a (...) sp. z o.o. w W., w ramach których (...) sp. z o.o. w W. przedstawiła projekt umowy w sprawie ustalenia zasad świadczenia usługi przenoszenia numeru między sieciami.

Z uwagi na brak odpowiedzi, (...) sp. z o.o. w W. skierowała ponowny wniosek w dniu 2 marca 2007 r.

W odpowiedzi (...) sp. z o.o. w W. wskazała, że nie posiada obecnie uruchomionej i eksploatowanej sieci dostępowej oraz abonentów przyłączonych do sieci.

W dniu 30 marca 2007 r. (...) sp. z o.o. w W. skierowała kolejny wniosek z projektem umowy, a w dniu 23 maja 2007 r. skierowała wniosek do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej o wydanie decyzji zastępującej umowę, z uwagi na konieczność wykonywania obowiązków wynikających z art. 71 prawa telekomunikacyjnego.

W dniu 25 maja 2007r. Prezes UKE zawiadomił strony o wszczęciu postępowania o wydanie decyzji w sprawie określenia zasad współpracy i zwrócił się do (...) sp. z o.o. o przedstawienie stanowiska w przedmiocie wniosku (...) sp. z o.o.

W odpowiedzi na wezwanie Prezesa (...) sp. z o.o. pismem z dnia 15 czerwca 2007 r. wskazała, że nie posiada komercyjnie uruchomionej stacjonarnej sieci telefonicznej, a tym samym nie ma żadnych podmiotów, którym przysługiwałoby prawo przeniesienia numerów, zarzuciła, że (...) sp. z o.o. nie zainicjowała w sposób skuteczny postępowania, a także przedstawiła szczegółowe uwagi do załączonego do wniosku (...) sp. z o.o. projektu porozumienia wskazując, iż jest on całkowicie nieprzystosowany do realizacji procesu przeniesienia numeru i odnosząc się do zapisów art. 4 ust. 2 lit d-e, art. 7 ust. 1 ora art. 11 ust. 3 porozumienia.

Pismem z dnia 21 grudnia 2007 r. (...) przedstawiła swoje uwagi do stanowiska (...) z 15 czerwca 2007 r.

W dniach od 29 sierpnia 2008 r. do 29 września 2008 r. Prezes UKE przeprowadził postępowanie konsultacyjne dotyczące projektu rozstrzygnięcia, w ramach którego wpłynęły w dniu 26 września 2008 r. stanowisko (...) i w dniu 29 września 2008 r. stanowisko (...).

(...) wskazała, że projekt Decyzji poddany konsultacjom odbiega od postanowień projektu porozumienia załączonego do wniosku strony z dnia 18 maja 2007 r. i przedstawiła szczegółowe uwagi do konsultowanego projektu decyzji w zakresie: definicji, procedury realizacji przeniesienia numeru dla Abonentów nie korzystających z usługi WLR, reklamacji międzyoperatorskich, zasad współpracy sieci stron w zakresie realizacji przeniesienia numeru, aktualizacji Załącznika Adresowego, a także wniosła o uzupełnienie projektu decyzji o dodatkowy artykuł dotyczący ogólnych zasad kierowania ruchu na przeniesione numery oraz o określenie przynajmniej 3-miesięcznego terminu na implementację rozwiązań przyjętych w Decyzji.

(...) wniosła o uzupełnienie ogólnego sformułowania „numery niegeograficzne na obszarze kraju” poprzez szczegółowe wyliczenie numeracji niegeograficznej posiadanej przez (...) oraz o zmianę treści Procedury Realizacji Przeniesienia Numeru dla Abonentów (...) (...) przez nadanie mu brzmienia wskazanego w stanowisku konsultacyjnym.

W dniu 30 stycznia 2009 r. Prezes UKE wydał decyzję nr (...), którą ustalił warunki wzajemnej współpracy międzyoperatorskiej (...) i (...) wynikającej z obowiązku realizacji uprawnień abonentów publicznych sieci stacjonarnych do zachowania numeru operatora.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy wskazał, że celem postępowania sądowego nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji wobec czego za bezzasadne uznał podniesione w odwołaniu zarzuty naruszenia przepisów prawa administracyjnego i zasad postępowania administracyjnego, nie dotyczące merytorycznej treści decyzji.

Za zasadne Sąd Okręgowy uznał zarzuty naruszenia art. 15 oraz art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.) poprzez wydanie przez Prezesa UKE decyzji o treści zasadniczo odmiennej od projektu decyzji będącego przedmiotem postępowania konsultacyjnego, bez przeprowadzenia ponownego postępowania konsultacyjnego mającego za przedmiot nowy projekt decyzji, a tym samym uniemożliwienie stronom zajęcia stanowiska odnośnie ostatecznego projektu rozstrzygnięcia, co jest zasadniczym celem procedury konsultacji. W ocenie Sądu Okręgowego ostateczna decyzja Prezesa UKE powinna w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlać wyniki konsultacji z zainteresowanymi, przy czym opinia stron w przedmiocie konsultacji nie stoi na przeszkodzie wydania przez organ rozstrzygnięcia, którego treść odbiega nie tylko od pierwotnego projektu, ale uwzględnia jedynie część postulatów podnoszonych przez strony.

Sąd Okręgowy wskazał, że wprawdzie ustawa Prawo telekomunikacyjne nie przewiduje obowiązku przeprowadzenia ponownych konsultacji w wyniku zmiany projektu decyzji, jednak w wypadku zmiany, szczególnie zmiany o charakterze istotnym, pierwotnego projektu decyzji będącego przedmiotem konsultacji, Prezes UKE nie może wydać ostatecznego rozstrzygnięcia bezpośrednio po zakończeniu konsultacji, ale powinien ponownie zainicjować konsultacje między stronami, tak aby mogły one zająć stanowisko odnośnie wprowadzonych zmian.

Dokonując porównania pierwotnego projektu decyzji z treścią ostatecznego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy uznał, że zakres zmian wprowadzonych do wstępnego projektu jest na tyle istotny, że uzasadnia wręcz stwierdzenie, że nie mamy tu do czynienia ze zmianami, ale wręcz nowym projektem ostatecznego rozstrzygnięcia, który nie został poddany pod konsultacje zainteresowanych stron.

W ocenie Sądu Okręgowego zakres i waga zmian wprowadzonych do projektu Decyzji w pełni uzasadnia ponowne przeprowadzenie konsultacji, zaś uchybienie przez Prezesa UKE powinności ponowienia procesu konsultacji odnośnie nowego projektu rozstrzygnięcia, bo za taki zdaniem Sądu należy uznać przedstawioną treść Decyzji, należy uznać za niedopełnienie obowiązku przeprowadzenia konsultacji, co uzasadnia uwzględnienie odwołania w całości i uchylenie zaskarżonych postanowień decyzji z dnia 30 stycznia 2009 r.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniósł Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania, tj.:

- art. 328 § 2 k.p.c. poprzez zaniechanie wyjaśnienia w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dlaczego w ocenie Sądu treść art. 5 ust. 10 decyzji nie odpowiadała prawu i konieczne było jej uchylenie, dlaczego mimo wniosku o zmianę decyzji w zaskarżonej części Sąd decyzję w tym zakresie uchylił, a także wskazanie wewnątrznie sprzecznego wyjaśnienia podstawy prawnej rozstrzygnięcia;

- art. 233 § 1 k.p.c. przez wyprowadzenie z materiału dowodowego nielogicznych wniosków, tj. przyjęcie, że zakres zmian wprowadzonych do wstępnego projektu jest na tyle istotny, że uzasadnia wręcz stwierdzenie, że nie mamy do czynienia ze zmianami, ale wręcz nowym projektem ostatecznego rozstrzygnięcia i uznanie, że w następstwie zmiany konsultowanego projektu powód został obciążony dodatkowymi obowiązkami;

- art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. przez jego niezastosowanie polegające na zaniechaniu oddalenia odwołania w sytuacji, gdy nie było podstaw do uwzględnienia odwołania powoda oraz istniały postawy faktyczne i prawne do wydania Decyzji;

- art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. przez jego zastosowanie oraz uchylenie Decyzji w sytuacji, gdy brak było podstaw do uwzględnienia odwołania oraz istniały podstawy faktyczne i prawne do wydania Decyzji;

- naruszenie art. 321 § 1 k.p.c. w zw. z art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. poprzez orzeczenie ponad żądanie powoda lub co do przedmiotu nieobjętego żądaniem, w sytuacji, gdy powód w odwołaniu nie wnosił o uchylenie decyzji, a jedynie o jej zmianę;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 15 w zw. z art. 16 ust. 1

i 2 ustawy prawo telekomunikacyjne przez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że w sytuacji gdy po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego Prezes UKE wprowadził zmiany do konsultowanego projektu decyzji, istniał obowiązek ponownego przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego przed wydaniem decyzji.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie odwołania w całości z zasądzeniem kosztów postępowania według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania apelacyjnego.

Pełnomocnik powoda wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja pozwanego zasługuje na uwzględnienie.

Za zasadny Sąd Apelacyjny uznaje przede wszystkim zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 15 w zw. z art. 16 ust. 1 i 2 ustawy prawo telekomunikacyjne.

Sąd Okręgowy prawidłowo określił zakres, w jakim obowiązany był rozstrzygnąć sprawę stwierdzając, iż nie może ograniczać się do kontroli postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem kwestionowanej decyzji, ale ma merytorycznie rozstrzygnąć spór między stronami. W sprawie niniejszej jest to o tyle istotne, że przedmiotem sporu jest określenie zasad współpracy między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi w zakresie realizacji obowiązków wynikających z ustawy prawo telekomunikacyjne, a zaskarżona decyzja Prezesa UKE określająca te zasady kreuje stosunek obligacyjny między powodem a zainteresowanym jako stronami umowy, której postanowienia zawarto w decyzji. Przedmiotem postępowania prowadzonego przez Prezesa UKE było więc rozstrzygnięcie sporu o charakterze cywilnoprawnym, a wydana decyzja zastępowała oświadczenia woli stron. Tym samym wniesienie odwołania od przedmiotowej decyzji, wywołujące skutek w postaci przekazania sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu – Sądowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, oznacza poddanie sporu między stronami pod merytoryczne rozstrzygnięcie Sądu, którego orzeczenie powinno ostatecznie określić treść umowy łączącej powoda z zainteresowanym.

Tymczasem wydając zaskarżone orzeczenie Sąd Okręgowy ograniczył się tylko do porównania zapisów projektu decyzji z postanowieniami ostatecznie wydanej decyzji i wskazania na obowiązek poddania zmian dodatkowej konsultacji, której zaniechanie w ocenie Sądu Okręgowego uzasadnia uchylene decyzji w zakresie postanowień wskazanych w odwołaniu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego z treści przepisów art. 15 i art. 16 ustawy prawo telekomunikacyjne nie wynika obowiązek przeprowadzenia dodatkowej konsultacji w wypadku wprowadzenia przez Prezesa UKE zmian do projektu decyzji poddanego konsultacjom.

Art. 15 prawa telekomunikacyjnego jednoznacznie wskazuje na obowiązek przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego w sytuacjach wskazanych w tym przepisie, zaś doniosła rola konsultacji polega na tym, że umożliwiają one realizację zasady przejrzystości działania organu regulacyjnego i zapewniają podmiotom możliwość przedstawienia uwag i postulatów odnośnie proponowanych rozwiązań regulacyjnych.

Nie jest sporne, że w niniejszej sprawie Prezes UKE przeprowadził postępowanie konsultacyjne, uzyskując stanowiska stron odnoszące się do proponowanych postanowień umownych.

Nie ulega jednak wątpliwości, że Prezes UKE może wydać decyzję, której treść będzie odbiegała od treści projektu poddanego konsultacjom – niewątpliwie idea przeprowadzenia konsultacji, a więc uzyskania stanowisk zainteresowanych podmiotów co do treści decyzji nie miałyby sensu, gdyby Prezes UKE nie mógł uwzględnić w wydanej ostatecznie decyzji tych stanowisk, będąc związanym projektem poddanym konsultacjom. Z drugiej strony Prezes UKE nie ma też obowiązku uwzględniać wszystkich postulatów zainteresowanych podmiotów, zwłaszcza że zwykle stanowiska stron są, przynajmniej częściowo, rozbieżne – gdyby nie było sporu, nie byłoby potrzeby określania zasad współpracy w drodze decyzji administracyjnej.

Przepisy art. 15 i 16 ustawy Prawo telekomunikacyjne nie nakładają jednak na Prezesa UKE obowiązku przeprowadzenia ponownej konsultacji, niezależnie od zakresu zmian wprowadzonych do projektu decyzji poddanego już konsultacjom. W ocenie Sądu Apelacyjnego wprowadzenie takiego obowiązku nie byłoby racjonalne i prowadziłoby jedynie do zbędnego przedłużania procedury administracyjnej. Wskazany przez Sąd Okręgowy obowiązek przeprowadzenia ponownego postępowania konsultacyjnego nie tylko nie znajduje uzasadnia w treści przepisów, ale też nie został przez Sąd Okręgowy jednoznacznie określony z uwagi na brak wskazania, jakie zmiany projektu decyzji Sąd ten uznaje za „zmiany istotne”, zaś Sąd Apelacyjny nie podziela dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny „istotności” zmian wprowadzonych przez Prezesa UKE do projektu przedmiotowej decyzji, skoro zmiany te nie dotyczą postanowień istotnych umowy a jedynie regulacji szczegółowych.

Odnosząc się do stanowiska powoda zajętego w piśmie będącym repliką na odpowiedź na odwołanie należy podnieść, iż zupełnie bezzasadna jest próba zrównania postępowania konsultacyjnego z postępowaniem konsolidacyjnym – postępowania te realizują odmienne cele, a obowiązek uwzględnienia przez Prezesa UKE stanowiska Komisji Europejskiej i organów regulacyjnych innych państw członkowskich wynika wprost z art. 19 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Brak obowiązku ponowienia postępowania konsultacyjnego w wypadku wprowadzenia zmian do projektu decyzji uzasadniony jest też możliwością wniesienia odwołania od decyzji wydanej przez Prezesa UKE – niewątpliwie w odwołaniu oraz w odpowiedzi na odwołanie powód i zainteresowany zajęli stanowiska odnoszące do kwestionowanych postanowień decyzji Prezesa UKE. Skoro celem konsultacji jest uzyskanie stanowisk podmiotów zainteresowanych wydaniem decyzji, a nie samo przedłużanie procedury wydawania decyzji, to należy uznać, że procedura odwołania i postępowania sądowego zastępuje ponowną konsultację.

Obowiązkiem Sądu Okręgowego było zatem dokonanie merytorycznej oceny zasadności zarzutów zawartych w odwołaniu i stanowiska zainteresowanego co do treści umowy.

Uwzględniając zarzut braku ponowienia postępowania konsultacyjnego Sąd Okręgowy nie odniósł się do innych zarzutów zawartych w odwołaniu a odnoszących się do poszczególnych postanowień umowy. Sąd Okręgowy zaniechał przede wszystkim dokonania oceny, jak zakwestionowane postanowienia umowne zawarte w zaskarżonej decyzji wpływają na sytuację stron umowy i Abonentów, w tym kwestii realnej możliwości wykonania nałożonych obowiązków, co wiąże się z koniecznością rozważenia zasadności zgłoszonych w odwołaniu wniosków dowodowych.

Sąd Okręgowy uchylił decyzję częściowo, pozostawiając w obrocie prawnym decyzję, która określa warunki współpracy między powodem a zainteresowanym jedynie częściowo, pozostawiając nie uregulowane kwestie istotne z punktu widzenia możliwości realnej realizacji obowiązków ustawowych w zakresie usługi związanej z zachowaniem numeru.

W konsekwencji Sąd Okręgowy nie rozpoznał istoty sprawy i nie wydał orzeczenia określającego w sposób kompleksowy zasady współpracy między powodem a zainteresowanym, gdyż ograniczając się do oceny formalnej poprawności postępowania prowadzonego przez Prezesa UKE uchylił się od obowiązku merytorycznego rozstrzygnięcia sporu.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.